

7

ΑΠΟΦΑΣΗ 6140/2014

(Αριθ. καταθ. ανακοπής 19947/29-07-2013).

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Βασίλειο Κατέρη, Πρωτοδίκη, ο οποίος ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και από τη Γραμματέα Βασιλική Μπλέτσου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του στις 25 Οκτωβρίου 2013, για να δικάσει την ανακοπή με αριθμό καταθέσεως 19947/29-07-2013, με αντικείμενο την ακύρωση διαταγής πληρωμής και πράξεων εκτελέσεως.

ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΟΣ:

ο [REDACTED] κατοίκου [REDACTED] Θεσσαλονίκης, ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του Τηλέμαχου Βουλκίδη, ο οποίος κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας που εδρεύει στην Αθήνα με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ» και τον διακριτικό τίτλο «ΑΛΦΑ BANK», νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Αναστασίας Πεταλά, η οποία κατέθεσε προτάσεις.

Κατά τη σημερινή δημόσια συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ,

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 632 §1,3 και 633 §2 του ΚΠολΔ, ο οφειλέτης κατά του οποίου εκδόθηκε η διαταγή πληρωμής, δικαιούται ν' ασκήσει με τους όρους και τις προϋποθέσεις των ιδίων διατάξεων, ανακοπή ενώπιον του καθ' ύλην αρμοδίου δικαστηρίου, η οποία εκδικάζεται κατά την τακτική διαδικασία και μόνον αν η διαφορά από την απαίτηση, για την οποία έχει εκδοθεί η διαταγή πληρωμής, δικάζεται σύμφωνα με την ειδική διαδικασία, η ανακοπή εκδικάζεται κατά τις διατάξεις της ειδικής αυτής διαδικασίας. Επομένως αν η απαίτηση για την οποία εκδόθηκε η διαταγή πληρωμής, απορρέει από επιταγή, η ανακοπή κατά της διαταγής θα εισαχθεί στο αρμόδιο Ειρηνοδικείο ή Μονομελές Πρωτοδικείο, αναλόγως του ποσού της επιταγής για την οποία εκδόθηκε η διαταγή και θα εκδικασθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της ειδικής διαδικασίας των διαφορών από πιστωτικούς τίτλους (άρθρα 635-646 του ΚΠολΔ, βλ. ΑΠ 500/1997, ΕλλΔνη 39.97, ΕφΑθ 2800/1998, ΕλλΔνη 40.378, ΕφΠειρ 285/1998, ΕλλΔνη 39.894, ΕφΑθ 720/1997, ΕλλΔνη 38.885, ΕφΠειρ 371/1994, ΕλλΔνη 36.1304, ΕφΘεσ 586/1992, ΕλλΔνη 33.1277, ΕφΑθ 724/1991 Δ 22.838). Περαιτέρω, η από το άρθρο 933 §1 του ΚΠολΔ ανακοπή, η οποία είναι μία ειδικότερη μορφή της ανακοπής των άρθρων 583 επ. του ίδιου κώδικα, εισάγεται και εκδικάζεται κατά κανόνα με την τακτική διαδικασία, με τις από τις διατάξεις των άρθρων 583 επόμε. και 933 επόμε. του ίδιου Κώδικα απορρέουσες αποκλίσεις, από το Ειρηνοδικείο μεν αν ο εκτελεστός τίτλος με βάση τον οποίο επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση είναι απόφαση αυτού, από το Μονομελές δε Πρωτοδικείο σε κάθε άλλη περίπτωση. Αν όμως, για τη διάγνωση της αξίωσης, για την ικανοποίηση της οποίας επισπεύδεται η αναγκαστική εκτέλεση, εφαρμόζεται κάποια ειδική διαδικασία, σύμφωνα με την οποία εκδικάσθηκε η υπόθεση και εκδόθηκε η απόφαση, που εκτελείται, τότε

και η ανακοπή του άρθρου 933 του ΚΠολΔ δικάζεται με την ειδική αυτή διαδικασία ως δίκη παρεπόμενη και ακολουθούσα τη διαγνωστική δίκη, συναφμοζομένων και των ειδικών κανόνων των άρθρων 933 και 937 του ΚΠολΔ. Εξάλλου, δεν συνάδει προς τη βούληση του νομοθέτη, αποβλέποντας στη συντομότερη περαίωση των περι την εκτέλεση δικών, ν' απαιτείται κατά τη διεξαγωγή αυτών διαδικασία αυστηρότερη, όπως είναι η τακτική, αντί της χαλαρότερης, ευχερέστερης και ταχύτερης ειδικής διαδικασίας, που εφαρμόζεται και αρκεί για το μείζον, δηλαδή για τη διάγνωση της εκτελούμενης αξίωσης με δύναμη δεδικασμένου (βλ. ΑΠ 1630/1983, ΝοΒ 32.1367, ΕφΠατρ 821/1994 ΕλλΔνη 37.1628). Οι δύο παραπάνω ανακοπές παραδεκτά σωρευούνται στο ίδιο δικόγραφο (βλ. ΕφΔωδ 43/1998 ΕπισκΕΔ 1999. 178), εκτός εάν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις είτε της καθ' ύλην είτε της κατά τόπον αρμοδιότητας, είτε της ταυτότητας της διαδικασίας, καθώς επίσης και εάν κατά την κυριαρχική κρίση του Δικαστηρίου υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης από τη σύγχρονη εκδίκασή τους (άρθρο 218 του ΚΠολΔ, βλ. Ποδηματά στο Κεραμεύς Κ. -Κονδύλης Δ. -Νίκας Ν., Ερμηνεία ΚΠολΔ, Αθήνα 2000, σελ. 1190, αρ. 36), οπότε διατάσσεται ο χωρισμός τους και η παραπομπή της ανακοπής του άρθρου 933 του ΚΠολΔ στο αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπον Δικαστήριο, προκειμένου να εκδικασθεί κατά την προσήκουσα διαδικασία.

Με την υπό κρίση ανακοπή ο ανακόπτων ζητεί την ακύρωση της υπ' αριθ. 12294/2013 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία υποχρεώθηκε να καταβάλει στην καθ' ης η ανακοπή το συνολικό ποσό των (39.878,43) €, πλέον τόκων και εξόδων επί τη βάσει σχετικής αξίωσής της προερχόμενης από σύμβαση χορήγησης δανείου, για τους λεπτομερώς αναφερόμενους σε

αυτήν λόγους, καθώς και την ακύρωση της από 02-07-2013 επιταγής προς πληρωμή, που συντάχθηκε κάτω από το αντίγραφο του πρώτου απογράφου εκτελεστού της παραπάνω διαταγής πληρωμής, επί τη βάσει της οποίας επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση εις βάρος του, και την καταδίκη της καθ' ης η ανακοπή στη δικαστική του δαπάνη.

Η ως άνω ανακοπή στο δικόγραφο της οποίας παραδεκτά σωρεύονται ανακοπή του άρθρου 632 του ΚΠολΔ, με την οποία πλήττεται η διαταγή πληρωμής τόσο ως προς τις τυπικές προϋποθέσεις έκδοσής της (άρθρ. 623 - 626 του ΚΠολΔ), όσο και ως προς την ουσιαστική βασιμότητα της απαίτησης, έχει δε ως αίτημα την ακύρωση της διαταγής πληρωμής ως εκτελεστού τίτλου (βλ. Ολ ΑΠ 30/1987 ΝοΒ 36.96) και ανακοπή του άρθρου 933 του ΚΠολΔ, η οποία βάλλει κατά της προσβαλλομένης πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης και έχει ως αίτημα την ακύρωση της πράξης αυτής, ασκήθηκε νομότυπα κι εμπρόθεσμα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 632§1 και 934§1 του ΚΠολΔ, αρμοδίως δε φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά την προκειμένη ειδική διαδικασία των άρθρων 635 επόμε. του ΚΠολΔ περί πιστωτικών τίτλων, ενόψει του ότι η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής εκδόθηκε και η αναγκαστική εκτέλεση εις βάρος του ανακόπτοντος επισπεύδεται για απαίτηση της καθ' ης η ανακοπή απορρέουσα από σύμβαση χορήγησης δανείου, σύμφωνα και με τα όσα στην ανωτέρω μείζονα σκέψη αναφέρθηκαν. Επομένως, η ανακοπή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω, για να κριθεί αν είναι παραδεκτοί, νόμιμοι και ουσιαστικά βάσιμοι οι λόγοι της.

Σύμφωνα με την ΠΔ/ΤΕ υπ' αριθ. 2286/28-01-1994 που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 1 του ν. 1266/1982 σχετικά με τα καταναλωτικά δάνεια και τα χρεωστικά υπόλοιπα λογαριασμών

3^ο φύλλο της υπ' αριθ. 6140 /2014 αποφ. του Μον. Πρωτ. Θεσσαλονίκης.

πιστωτικών δελτίων τα επιτόκια καθορίζονται ελεύθερα από τα πιστωτικά ιδρύματα με την επιφύλαξη όμως των διατάξεων περί ελαχίστων ορίων επιτοκίων χορηγήσεων που τυχόν ισχύουν. Τα τραπεζικά επιτόκια είναι σήμερα κατά κανόνα ελευθέρως διαπραγματεύσιμα και το ισχύον γιαυτά καθεστώς δεν συνοδεύεται από τη θέσπιση ανωτάτων ορίων. Η επέμβαση του νομοθέτη περιορίζεται στη ρύθμιση των εξωτραπεζικών μόνο επιτοκίων. Εξάλλου τα εξωτραπεζικά επιτόκια παρά τον περιορισμό τους στις εξωτραπεζικές συναλλαγές δεν παύουν να έχουν γενικότερη κοινωνικοοικονομική σημασία και να αφορούν και τις τραπεζικές συμβατικές σχέσεις. Ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος στην ελεύθερη διαμόρφωση των τραπεζικών επιτοκίων είναι η συμπίεσή τους κάτω από τα όρια των εξωτραπεζικών. Έτσι η συμφωνία για επιτόκια που υπερβαίνουν τα ανώτατα αυτά όρια δεν παύει να απαγορεύεται από το νόμο (ΑΚ 281). Ενόψει των ανωτέρω, γενικός όρος που επιτρέπει στην τράπεζα να καθορίζει εκάστοτε συμβατικό τόκο με τον οποίο θα χρεώνεται ο λογαριασμός του πελάτη στις περιπτώσεις τμηματικών εξοφλήσεων (καταβολών σε δόσεις) είναι καταχρηστικός και συνεπώς άκυρος λόγω αντιθέσεως του στο άρθρο 2 παρ. 7 περ. ια' του ν. 2251/1994, όταν δεν καθορίζονται κριτήρια ειδικά εκ των προτέρων και εύλογα για τον καταναλωτή - πελάτη. Εξάλλου σύμφωνα με το άρθρο 295 περ. α' ΑΚ αν οφείλεται τόκος από δικαιοπραξία χωρίς να ορίζεται το ποσοστό του, ισχύει ο νόμιμος τόκος (βλ. ΑΠ 1219/2001, ΕφΠειρ 109/2005, ΕιρΑΘ 1446/2005, ΠολΠρΑΘ 961/2007 δημοσιευμένες στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών Νόμος και ΠολΠρΑΘ 3425/2007 τμήμα εφέσεων ΜονΠρΑΘ 562/2008 αδημοσίευτες).

Ο ανακόπτων με τον πέμπτο λόγο της ανακοπής του ισχυρίζεται ότι η χρηματική απαίτηση της καθ' ης είναι αγέννητη και μη εκκαθαρισμένη,

διότι στην επίμαχη σύμβαση δανείου (παράρτημα αυτής) αναφέρεται ως ετήσιο κυμαινόμενο επιτόκιο το 14,5% + 0,60% εισφορά του ν.128/75 και ως συνολικό ετήσιο πραγματικό ποσοστό επιβάρυνσης ανέρχεται κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης στο ποσοστό από 15,1% έως 14,5% και ο τόκος υπερημερίας υπολογίστηκε κατά (2,5) μονάδες πάνω του εκάστοτε ισχύοντος επιτοκίου, με αποτέλεσμα οι καταχωρηθέντες στο λογαριασμό του δανείου συνολικοί τόκοι να είναι μη νόμιμοι. Ειδικότερα ισχυρίζεται ότι, το ύψος του επιτοκίου της επίδικης σύμβασης ελέγχεται ως καταχρηστικό και επομένως άκυρο, δυνάμει του οποίου προέκυψε το επίδικο υπόλοιπο με τοκισμό και ανατοκισμό, που από τα στοιχεία των επίδικων όρων ανέρχεται κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης στο ποσοστό από 15,1% έως 14,5% και ο τόκος υπερημερίας σε δύο (2) μονάδες πάνω από το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο. Ότι στην ίδια χρονική περίοδο διάρκειας της επίδικης σύμβασης τα εξωπραγματικά επιτόκια διαμορφώθηκαν ως εξής: Από 13-06-2007 έως 08-07-2008 (ν. 2842 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 10% και υπερημερίας 12%, από 09-07-2008 έως 07-10-2008 (Ν. 2842 /2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 10,25% και υπερημερίας 12,25%, από 08-10-2008 έως 08-10-2008 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ.2) δικαιοπρακτικός 9,75% και υπερημερίας 11,25%, από 09-10-2008 έως 11-11-2008 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ.2) δικαιοπρακτικός 9,25% και υπερημερίας 11,25%, από 12-11-2008 έως 09-12-2008 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ.2) δικαιοπρακτικός 8,75% και υπερημερίας 10,75%, από 10-12-2008 έως 10-03-2009 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ.2) δικαιοπρακτικός 8,00% και υπερημερίας 10,00%, από 11/03/09 έως 07/04/09 (Ν. 2.842/2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 7,50% και υπερημερίας 9,50%, από 11/03/09 έως 07/04/09 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 7,50% και υπερημερίας 9,50%, από 08/04/09 έως 12/05/09 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 7,25% και υπερημερίας 9,25%, από 13/05/09

4^ο φύλλο της υπ' αριθ. 6140/2014 αποφ. του Μον. Πρωτ. Θεσσαλονίκης.

έως 12/04/11 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 6,75% και υπερημερίας 8,75%, από 13/04/11 έως 12/07/11 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 7,00% και υπερημερίας 9,00%, από 13/07/11 έως 08/11/11 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 7,25% και υπερημερίας 9,25%, από 09/11/11 έως 13/12/11 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 7,00% και υπερημερίας 9,00%, από 14/12/11 έως 10-07-2012 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 6,75% και υπερημερίας 8,75%, από 11-7-2012 έως 7-5-2013 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ.2) δικαιοπρακτικός 6,5 % και υπερημερίας 8,5%, από 8-5-2013 έως 12-11-2013 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ.2) δικαιοπρακτικός 6% και υπερημερίας 8%, από 13-11-2013 έως σήμερα δικαιοπρακτικός 5,75% και υπερημερίας 7,75%. Ότι η διαφορά των επιτοκίων, δηλαδή μεταξύ των εξωτραπεζικών κατά τα ανωτέρω και του συμβατικού, για τα ως άνω χρονικά διαστήματα είναι η εξής: από 01/04/2011 έως 13/12/2011 $14,25 - 6,75 = 7,5\%$, από 14/12/2011 έως 17/07/2013 $14,25 - 6,25 = 8\%$. Ότι διαφορά των τόκων υπερημερίας σ' όλη την επίδικη διάρκεια ανέρχονταν στο 0,5% (2,5 μονάδες υπερημερίας της σύμβασης - 2,00 υπερημερίες των εξωτραπεζικών συμβάσεων= 0,5).

Ο παραπάνω λόγος της κρινόμενης ανακοπής είναι, κατ' ορθή εκτίμηση, ορισμένος και νόμιμος στηριζόμενος στις διατάξεις των άρθρων 281 ΑΚ, 2 παράγραφοι 1, 6 και 7 περ. ια του ν. 2251/1994 που αναφέρθηκαν στη μείζονα σκέψη του συλλογισμού αυτού και συνεπώς πρέπει να ερευνηθεί η βασιμότητα του και από ουσιαστική άποψη.

Από τα έγγραφα που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και την εν γένει διαδικασία αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στη Θεσσαλονίκη στις 29-03-2011 η καθ' ης η ανακοπή κατάρτισε με τον ανακόπτοντα την με αριθμό 00201103295207

σύμβαση δανείου, μετά της πρόσθετης πράξης αυτής με ημερομηνία 01-04-2011, και του χορήγησε δάνειο ύψους (34.010,93) € για την κάλυψη προσωπικών του αναγκών, με τους όρους και συμφωνίες που περιλαμβάνονται στην παραπάνω σύμβαση. Επειδή όμως ο ανακόπτων αποδείχθηκε ασυνεπής στις πληρωμές του, η καθ' ης κατήγγειλε στις 05-11-2012 τη μεταξύ τους σύμβαση και κατόπιν αιτήσεώς της εκδόθηκε η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, η οποία υποχρεώνει τον ανακόπτοντα να της καταβάλει το ποσό των (39.878,43) €, καθώς και (837) € για δικαστική δαπάνη. Η επιδικασθείσα απαίτηση περιλαμβάνει ποσά τα οποία υπολογίστηκαν με βάση παράνομο όρο της σύμβασης και ειδικότερα, κατά τη χρονική περίοδο διάρκειας της επίδικης σύμβασης τα εξωτραπεζικά επιτόκια διαμορφώθηκαν ως εξής: Από 13-06-2007 έως 08-07-2008 (ν. 2842 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 10% και υπερημερίας 12%, από 09-07-2008 έως 07-10-2008 (Ν. 2842 /2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 10,25% και υπερημερίας 12,25%, από 08-10-2008 έως 08-10-2008 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ.2) δικαιοπρακτικός 9,75% και υπερημερίας 11,25%, από 09-10-2008 έως 11-11-2008 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ.2) δικαιοπρακτικός 9,25% και υπερημερίας 11,25%, από 12-11-2008 έως 09-12-2008 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ.2) δικαιοπρακτικός 8,75% και υπερημερίας 10,75%, από 10-12-2008 έως 10-03-2009 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ.2) δικαιοπρακτικός 8,00% και υπερημερίας 10,00%, από 11/03/09 έως 07/04/09 (Ν. 2.842/2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 7,50% και υπερημερίας 9,50%, από 11/03/09 έως 07/04/09 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 7,50% και υπερημερίας 9,50%, από 08/04/09 έως 12/05/09 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 7,25% και υπερημερίας 9,25%, από 13/05/09 έως 12/04/11 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιοπρακτικός 6,75% και υπερημερίας 8,75%, από 13/04/11 έως 12/07/11 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3

παρ. 2) δικαιπρακτικός 7,00% και υπερημερίας 9,00%, από 13/07/11 έως 08/11/11 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιπρακτικός 7,25% και υπερημερίας 9,25%, από 09/11/11 έως 13/12/11 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιπρακτικός 7,00% και υπερημερίας 9,00%, από 14/12/11 έως 10-07-2012 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ. 2) δικαιπρακτικός 6,75% και υπερημερίας 8,75%, από 11-7-2012 έως 7-5-2013 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ.2) δικαιπρακτικός 6,5 % και υπερημερίας 8,5%, από 8-5-2013 έως 12-11-2013 (Ν. 2842/2000 άρθρο 3 παρ.2) δικαιπρακτικός 6% και υπερημερίας 8%, από 13-11-2013 έως σήμερα δικαιπρακτικός 5,75% και υπερημερίας 7,75%.. Η διαφορά των επιτοκίων, δηλαδή μεταξύ των εξωτραπεζικών κατά τα ανωτέρω και του συμβατικού, για τα ως άνω χρονικά διαστήματα είναι η εξής: Από 01/04/2011 έως 13/12/2011 $14,25 - 6,75 = 7,5\%$, από 14/12/2011 έως 17/07/2013 $14,25 - 6,25 = 8\%$. Η διαφορά των τόκων υπερημερίας σ' όλη την επίδικη διάρκεια ανέρχονταν στο 0,5% (2,5 μονάδες υπερημερίας της σύμβασης - 2,00 υπερημερίες των εξωτραπεζικών συμβάσεων= 0,5). Σύμφωνα όμως με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, ο όρος της δανειακής σύμβασης, που επέτρεπε στην καθ' ης η ανακοπή να καθορίζει μονομερώς και ελεύθερα το ετήσιο ονομαστικό επιτόκιο ακόμα και καθ' υπέρβαση των ισχυόντων ανωτάτων ορίων των εξωτραπεζικών επιτοκίων, χωρίς κανένα κριτήριο, είναι καταχρηστικός και ως εκ τούτου παράνομος, ως αντικείμενος στη διάταξη του άρθρου 281 του ΑΚ σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 2251/1994. Επομένως και ο υπολογισμός των τόκων στον οποίο προέβαινε η καθ' ης η ανακοπή με την επιβολή επιτοκίου μεγαλύτερου του ανώτατου δικαιπρακτικού (εξω-τραπεζικού) είναι μη νόμιμος και θα πρέπει, γενομένου δεκτού και ως ουσιαστικά βάσιμου του υπό κρίση τρίτου λόγου της ανακοπής, να γίνει εκ νέου υπολογισμός των τόκων που συμπεριλαμβάνονται στην

απαίτηση της καθ' ης με βάση τα νόμιμα επιτόκια που ίσχυαν κατά τη διάρκεια λειτουργίας της επίδικης σύμβασης.

Κατ' ακολουθίαν όσων προαναφέρθηκαν, πρέπει ο πέμπτος λόγος της ανακοπή να γίνει δεκτός και ως κατ' ουσίαν βάσιμος και, παρελκομένης μετά ταύτα της έρευνας των λοιπών λόγων της ανακοπής, να γίνει δεκτή η κρινόμενη ανακοπή, να ακυρωθεί η υπ' αριθ. 12294/2013 Διαταγή Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (άρθρο 633 παρ. 1 του ΚΠολΔ) και να καταδικαστεί τέλος η καθ' ης η ανακοπή λόγω της ήττας της στα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντος, κατά το νόμιμο αυτού αίτημα (άρθρο 176 του ΚΠολΔ), σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την από 25-10-2013 ανακοπή κατά το τυπικό και ουσιαστικό της μέρος.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την υπ' αριθ. 12294/2013 Διαταγή Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η ανακοπή στα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων πενήντα ευρώ (350) €.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου στη Θεσσαλονίκη, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις 31 Μαρτίου 2014. και θεωρήθηκε αυθημερόν

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

